

Ἐγὼ ποτὲ δὲν προσκυνῶ ποτὲ δὲν προσκυνῶ,
 Ἐγὼ τουφέκι φοβερὸ καὶ διαλεχμῖνο ἀκέρει,
 Κι' ἐχέθησαν κ' ἐκείστησαν μὲ τὰ σπαθὰ σ' τὰ χέρια,
 Καὶ πιάζουν τὸν Ἰσμαήλμπεη, τὸν Ἰσμαήλ Δαλδίνη
 Καὶ πιάζουν τὸν Δαμῖρ Ἀγᾶ καὶ τὸν Δαμῖρ Δώστη,
 Καὶ πῆραν καὶ τὸν Πήγαμε στὴν πόρτα τοῦ Βεζύρη.
 Στάψαμε τοῦ πέρου καὶ τὴν παρὰ καὶ τοῦ φιλοῦν τὸ χέρι
 Σοῦ φράγμα, ἀνέντη μου, καὶ εὖ μὰ συμπαθήσης
 Δὲν εἶν' ἰδὼν συμπάθημα γὰρ εὖ μὰ συμπαθήσει
 Γὰρ πέρτερος καὶ σῦρτερος σιὴν ἄνοι, ἀπὸ τῆς λίμνης
 Πόρτε αὐτίδια οὐκ ἀπὸ καὶ οὐκ ἀπὸ περὶναι
 Σῦρτε νὰ τοὺς καρρῶστε περὶ τῶν σιὴν λίμνης.
 Ὀλταμοῦ νὰ κολλῶμεν ὁλταμοῦ νὰ λῶμεν,
 Καὶ ὁ Δαλδίνης γούρ εἶπε καὶ ὁ Δαλδίνης κρένει
 Μωρὲ, Ἀλῆ Παρὰ σκυλὶ γὰρ πῶς παλιοπαιδιάς
 Λεὶ πῶς θὰ γὰρ ἡ Ἀρδανίτης κ' αὐτὴν εἰ Ἀρδανίτης
 Παρὰ τὸ ἔδωκε σ' τὴν Βαλιάρη τῆς Βαλιάρης τὸ χάν
 Κ' ἔδωκε καὶ τοὺς ἑαυτὸν σὺν τὰ παχὰ κρόρια
 Μὰ οὐδὲ σ' τὴν πάλι ἑαυτὸν μὰ οὐδὲ καὶ σιὴν ἑαυτὸν.
 Μὲν κάθουνα σ' τὴν Βαλιάρη σ' τὴν μέση ἀπὸ τὸν Κόρμα

LXII.

Ποιὸς εἶδαν ἄλλο τὸ βράδι καὶ ἄλλο τὸ μεσημέρι,
 Ποιὸς εἶδαν τὸν Καρκαμπά τὸν Καπετὰν Θανάση,
 Σὲ τί βρυνὸ νὰ βρῶσονται σὲ τί παλιὰ λημέρια;
 Ἐπὶ εἶδες τὸν εἶδαν μὲ τὴν ὁδὸν σ' τὴν ῥάχη
 Ἐχουν ἀρκὰ τοῦ εἶδαν κρέρια σουδισμένα,
 Κ' εἶχαν κ' ἕνα γλυκὸ κρατὶ τοῦ πίνει ὁ Καπετάνιος.
 Κ' εἶπε τοῦ τρὶν καὶ πίνουσε καὶ φιλοτραγουδοῦσε,
 Ἐνα γκαρὶ τοὺς ἔρχεται ἀπὸ τὸν Μπουκουδάλα
 « Σὺν λάδαις τὸ γράμμα μου σὺν λάδης τὴν γροτὴ μου
 Νὰ μάσης τὰ μπουλούκια σου νὰ βῇς ν' ἀνταμωθοῦμε
 Νὰ πᾶμε ντίδρι τὰ γαριὰ, ντίδρι τὰ βαλεῖα
 Νὰ μποῦμε μὲς τὸ Μίτσοδο, μὲς τὸ τραπὶ ἀρβένι,
 Ἐκεῖ παρὸς θὰ νὰ διαβῇ κ' ἕνας καὶ δὲ βεζύρης
 Καὶ νὰ τὸν καρτεροῦμε σ' τὸ Μίτσοδο σ' τὴν ῥάχη. »
 Ἐπῆγαν καὶ τοῦδῶνιζαν κατὰρχα σ' τὸ χάν
 Ἀκούει τουφέκια κ' ἐπὶ τῶν καὶ θλιβερά βροντοῦνε.
 « Τὸ τί τουφέκια εἶν' αὐτὰ καὶ θλιβερά βροντᾶνε
 Μηνᾶ καὶ γάμος γίνεται μηνᾶ ναι πανηγύρι ; »
 Ὁ Μπουκουδάλας πολέμῳ καὶ ὁ Καπετὰν Θανάσης
 Καρκαμπάδες χουχούττε σὺν ἄλλοι παλληκάρια.
 Γιουρῶσι θέλουσι τὰ παιδιὰ καὶ ὁ Καπετὰν Θανάσης,
 Σὺν ἑαυτὸν κ' ἐχέθησαν μὲ τὰ σπαθὰ σ' τὰ χέρια
 Καρκαμπάδες σκυτῶδες καὶ ὁ Καπετὰν Θανάσης.
 Πιάζουν τὸν Μπῆζ ζωντανὸν καὶ τὸν Παρὰ ἀντίμα
 Καὶ ὁ Μπουκουδάλας ἔκρινε καὶ ὁ Μπουκουδάλας κρένει
 « Σταθῆτε, παλληκάρια μου λίγα μου παινεμένα,
 Γυρίστε πίσω πόρτε μου τὸν Καπετὰν Θανάση.
 Νὰ μὴ τὸν πέρη ἡ Τουρκιὰ τὸν πέρουν οἱ Ἀρδανίταις
 Καὶ εἰς τὰ Γιάνινα τὸν πᾶν τὸν στέλνουν σ' τὴν πόλιν,
 Τὸν βλέπουν ἔχθροι καὶ χαίρουνται καὶ εὖλοι καὶ λυποῦνται,
 Τὸν βλέπει κ' ἡ μανουλά του καὶ κίθεται καὶ κλαίει.
 Δὲν σ' τό πα, Καρκαμπά μου, δὲν σ' τό πα τρεῖς καὶ πέντε
 Τί χάλευσε τί γάρεψε αὐτοῦ σ' τὸν ξένον τόπο ; »
 Καλὰ μοῦ εἶπες, μανουλά μου, κ' ἡ μαύρη ἡ ἀδελφὴ μου
 Κ' ἐγὼ δὲν ἀκουμάστηκα καὶ πᾶω σ' τοῦ Μπουκουδάλα
 Κ' ἐπῆγα κ' ἐκοιτάθηκα σ' τὸ Μίτσοδο σ' τὴν ῥάχη.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΟΣ.

—o—

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο πινάκων τοῦ ἐμπορικοῦ
 ναυτικοῦ τῶν ἐκδοθέντων διὰ τοῦ ΡΓ. φυλλα-

δίου τῆς Πανδώρας ὁ δεῦτερος εἶναι ἐσφαλ-
 μένος κατὰ τινὰς ἀριθμοὺς, δημοσιεύομεν αὐ-
 τὸν διορθωμένον ἐνταῦθα προσθέτοντες, τὴν πα-
 ρατήρησιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων τοῦ 1853
 ἔτους ὑπερέβη τὸν τοῦ 1852 κατὰ 330 μόνον.

Διορθωτέον δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων
 καὶ τῶν τόνων τοῦ 1853 ἔτους εἰς τὸν πρῶ-
 τον πίνακα οὕτως, πλ. 4153. τόν. 247995.

Τμήμα.	Πλοῖα.	Τόνοι.
Ὑδρα.	575.	19640.
Σπέτσαι.	454.	29426.
Πειραιεὺς.	374.	11866.
Πόρος.	178.	1848.
Ναυπλία.	63.	1410.
Κορωνίς.	372.	5540.
Σύρα.	634.	96859.
Μύκονος.	61.	5467.
Ἀνδρος.	96.	6870.
Θήρα.	211.	14949.
Μήλος.	62.	524.
Σκιάθος.	114.	5458.
Χαλκίς.	175.	3898.
Σκόπελος.	120.	6213.
Ἀμαλιόπολις.	63.	3749.
Κύμη.	80.	2469.
Μεσολόγγιον.	129.	1395.
Πάτραι.	105.	3159.
Γαλαξειδίον.	152.	26307.
Πύλος.	50.	297.
Καλάμαι.	75.	582.
Κυλλήνη.	7.	69.
	4153.	247995.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πανδώρας πω-
 λοῦνται:

- α.—Ὁ ἱππότης Ἀρμαντάλ πρὸς δρ. 4.
 β.—Ὁ Δασοφύλαξ, " " 3.
 γ.—Χάρτης τῆς ἐν Νεοχά-
 στρῳ ναυμαχίας, " " 1.

Ἀγοράζει δὲ τὸ Γραφεῖον τῆς Πανδώ-
 ρας καὶ τὸν Α'. τόμον αὐτῆς, ἢ τουλάχιστον
 τὰ φυλλάδια 2. 3. 4. 5. 6. 7, καὶ 8.

—o—